

syneladende ørkesløse Liv. Darwin kom som Naturforsker til at deltage i en Verdensomsejling i 1832—36 med Skibet „Beagle“, som især opholdt sig lang Tid ved Syd-Amerikas Kyst. Den Vrimmel af Naturindtryk og lagttagelser — botaniske, geologiske og zoologiske —, som denne Rejse foranledigede, bragte den Tanke frem hos ham, paa hvis Udformning han anvendte en stor Del af sit Liv, nemlig Spørgsmaalet om Arternes Oprindelse.

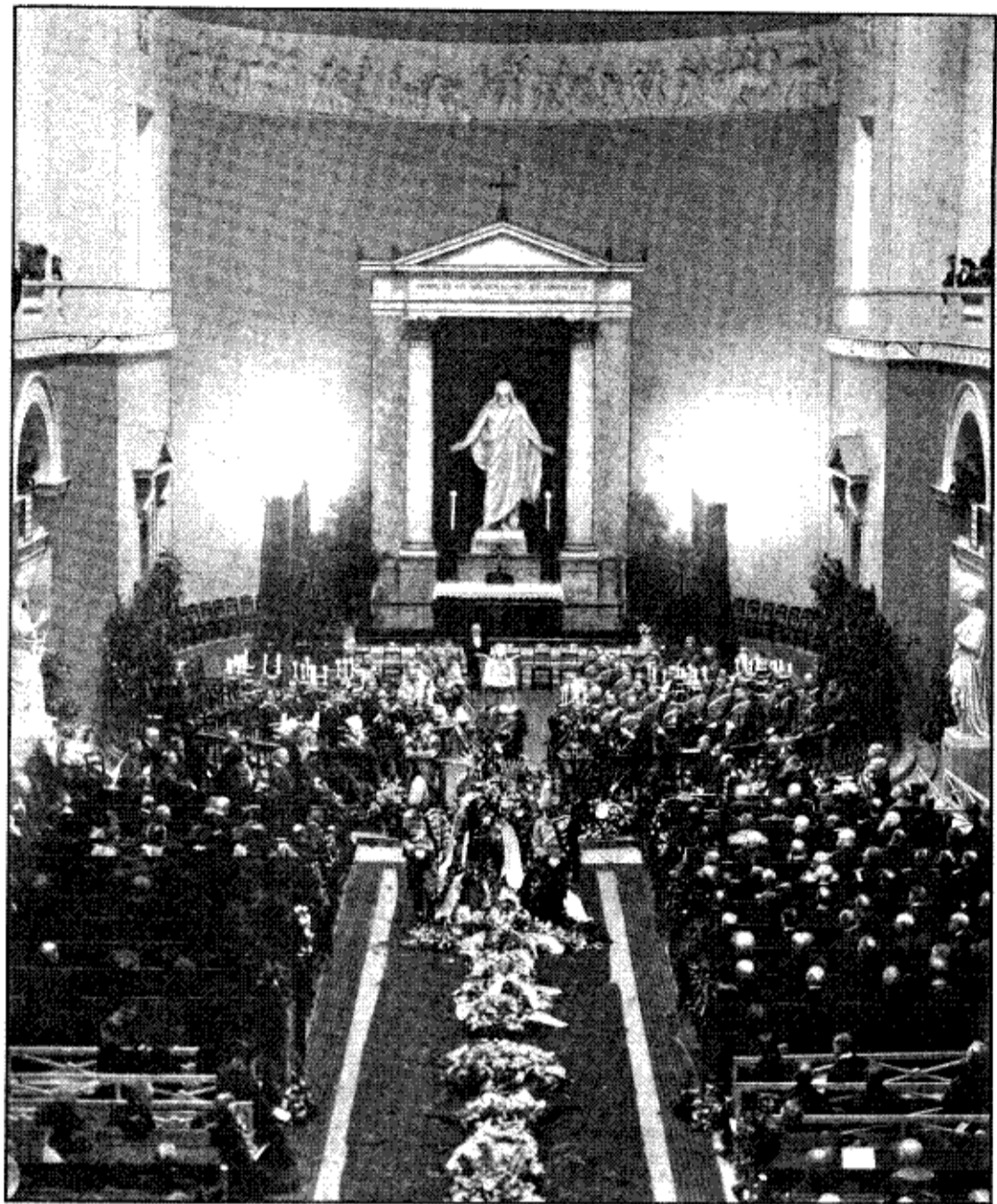
Om hans Liv efter Hjemkomsten til Fædrelandet og til hans Død den 19. April 1882 er kun lidt at fortælle; det forløb med ihærdigt Arbejde og med ivrig Syslen med mange og store Problemer indenfor Naturvidenskabens. Hans Formue tillod ham at leve for sine Studier alene, og hans med Aarene mere og mere svægelige Helbred tvang ham til et yderst regelmæssigt og tilbagetrukkent Liv. Kort efter Hjemkomsten var han bleven gift med en Kusine, med hvem han levede et lykkeligt Familieliv, medens han saa sine Sønner vokse op til dygtige Mænd; én er saaledes en kendt Geograf, en anden, *Francis Darwin*, en kendt Botaniker. Den Levnedsskildring, som Darwin selv har skrevet og som offentliggjordes af hans Søn Francis (den er oversat paa Norsk), giver os et Indblik i et ganske usædvanlig aabent og hjærtensgodt Menneske; en af hans Venner — det er vistnok *Herbert Spencer* — skrev om ham: „Han var ikke blot stor, men han var tillige usædvanlig god, retskaffen og elskelig.“ — Det er godt at mindes disse Ord, naar man tænker paa den Strid, som har staaet om Darwins Lære. Iar er det netop 50 Aar siden, Darwin udgav det Værk, der blev Vendepunktet i Naturhistorien i forrige Aarhundrede, og hvis Virkning breder sig i stadig større og større Kredse af Menneskeheden. Det er næppe for meget sagt, at hele vor Opfattelse af Naturen om os, ja af det menneskelige Samfund med, staaer i Nutiden under Udviklingslærens Tegn. Ved *Udviklingslæren* eller *Udviklings teorien* forstaar man den Hypotese, som antager, at de enkelte Dyr- og Plantearter ikke er blevene skabte hver for sig i den Form, hvorunder vi kender dem, men at de efterhaanden har udviklet sig af andre, mere oprindelige, at der altsaa er foregaaet og stadig foregaar en Dannelse af nye Arter. En saadan Tanke har været fremsat af Naturforskere og Filosofer længe før Darwin, men først Darwin lykkedes det at underbygge denne Teori med et saadant Væld af Kendsgerninger, at den slog igennem. Det er Darwins uvisnelige Fortjeneste at have ført Udviklingslærens Sag sejrrig for Videnskabens Domstol og vel ogsaa for største Delen af det store Publikums. Straks da Darwins Værk om *Arternes Oprindelse* („Origin of Species“) udkom, vakte den enorm Opsigt, og hede Kampe for og imod udfægtedes blandt Naturforskere og Teologer, thi Darwin havde vakt Forargelse ved at lade Mennesket ind i Udviklingslærens Omraade. Nu et halvt Aarhundrede efter findes der næppe nogen Naturforsker, som ikke er Tilhænger af Udviklingslæren, og en ikke ringe Del af Teologerne og af Almenheden har indset, at Udviklingslære og Religion kan forliges og grasse fredeligt ved hinandens Side. Selvfølgelig findes der og vil endnu i en lang Tid findes Fanatikere paa begge Sider, og Udviklingslærens krasseste Tilhængere har ikke noget at lade Indre Missions mest yderliggaaende Fløj høre i Hensende til Fordømmelse af anderledestroende. Thi det maa ikke glemmes, Udviklingslæren er en sandsynlig Hypotese, en Tro, ikke et bevist Faktum — og den kan aldrig bevises fuldt ud.

C. H. OSTENFELD

Løsning paa Opgaven i Nr. 19:

Stik	Y	B	Z	A
1.	R.: 2	<u>R.: E.</u>	R.: K.	R.: 3
2.	Hj.: 7	Hj.: 5	Hj.: 3	<u>Hj.: 9</u>
3.	Sp.: 9	<u>Sp.: E.</u>	Sp.: 5	Sp.: 2
4.	Hj.: 8	Hj.: 6	Hj.: 4	<u>Hj.: Kn.</u>

Baron Blixen Fineckes Bisættelse i Frue Kirke (se Side 240)

Ved 5. og 6. Udspil spiller A Trumf H's og Konge ud. Resten af Spillet afhænger af Y's Afkastning til disse to Stik. B's første Afkastning maa i hvert Fald være en lille Spader. Det er klart, at hvis Y afkaster 2 Rudere, vil han gøre en Ruder paa A's Haand god. Afkaster han kun én Ruder, kan ogsaa A's sidste Ruder blive god. Y maa derfor enten afkaste 2 Spadere (1. Tilfælde) eller 2 Klører (2. Tilfælde). Det ses let, at det ogsaa vilde være forkert at afkaste en af hver. Den videre Løsning deler sig derfor i to.

1. Tilfælde

Stik	Y	B	Z	A
5.	Sp.: 10	Sp.: 3	Hj.: 10	<u>Hj.: E.</u>
6.	Sp.: D.	R.: 5	Hj.: D.	<u>Hj.: K.</u>
7.	R.: 4	Sp.: 4	Sp.: 8	<u>Sp.: K.</u>
8.	Kl.: 7	R.: 7	Kl.: 2	<u>Hj.: 2</u>
9.	R.: 6	<u>R.: Kn.</u>	Kl.: 5	R.: 8
10.	R.: 9	<u>R.: D.</u>	Kl.: 9	Sp.: 6
11.	Kl.: 8	Kl.: 3	Kl.: 10	<u>Kl.: K.</u>
12.	Kl.: D.	<u>Kl.: E.</u>	Kl.: Kn.	Kl.: 4
13.	R.: 10	<u>Kl.: 6</u>	Sp.: Kn.	Sp.: 7

Bemærkninger:

- 8. Stik. Y maa kaste en Klør af, da ellers B's Ruder 7 bliver god.
- 10. Stik. Z maa her ogsaa kaste en Klør af, da ellers A's Spadere bliver gode.

2. Tilfælde.

Stik	Y	B	Z	A
5.	Kl.: 7	Sp.: 3	Hj.: 10	<u>Hj.: E.</u>
6.	Kl.: 8	R.: 5	Hj.: D.	<u>Hj.: K.</u>
7.	Kl.: D.	<u>Kl.: E.</u>	Kl.: 2	Kl.: 4
8.	R.: 4	Kl.: 3	Kl.: 5	<u>Kl.: K.</u>
9.	Sp.: 10	R.: 7	Kl.: 9	<u>Hj.: 2</u>
10.	R.: 6	<u>R.: Kn.</u>	Kl.: 10	R.: 8
11.	R.: 9	<u>R.: D.</u>	Sp.: 8	Sp.: 6
12.	Sp.: D.	Sp.: 4	Sp.: Kn.	<u>Sp.: K.</u>
13.	R.: 10	Kl.: 6	Kl.: Kn.	<u>Sp.: 7</u>

Bemærkninger:

9. og 11. Stik. Y og Z er her i en lignende Forlegenhed med Hensyn til deres Afkastning, som ovenfor paapeget.

Fejl Løsning. En Indsender lader i 3. Udspil A spille en lille Klør ud, hvorefter B fortsætter med Trumf. Hvis Y kaster Spader af, har YZ reddet Stem'en.

Rigtig løst af: Jalokin, Svoger i Odense, A.G.N.

Redaktør: W. Thulstrup

Redaktionssekretær: Herman Nielsen

Illustreret Tidendes Forlag

Louis Høhus